

v tom pokoji všechny ženy na plakátech
byly ke mně otočeny zády
ale já vím, jak se tváří
je měsíc září
a pády k tvrdé zemi
kaštany i srdce zbavují se ostění

je měsíc září
a pády k tvrdé zemi
kaštany i srdce zbavují se ostění

kohoutek kape
do nosu rapé
a kolem očí šálu
odřená kolena i žalud
střídává péče
nový byt

už na to pečem
kohoutek kape
a čas teče
a každého z nás vleče jiným potrubí
na střeše protějščího domu
usedají k soudu holubi

a není koho soudit
i když by se chtělo
kde duše zvítězí tam zradit může tělo

na místo přání
plným si krámy
svý prázdný srdce jako holobyt

a tak jsem běžel
pod zdviženým prstem televizní věže
dýchal jako poraněný vlk
drtil jsem kámen v sobě jako mukl
čekal až vyprší mi trest

ještě jsem chtěl říct
že když ses začla třást
ten kámen ve mně pukl
ale musel jsem se splést